[א]תורין שלא הגיע זמנן ובני יונה שעבר זמנן שיבשה גפה שניסמית עינה ושנקטעה רגלה מטמא בבית הבליעה [ב]זה הכלל א)כל שפסולו בקודש אינו מטמא בבית הבליעה לא היה פסולו בקודש מטמא בבית הבליעה: **גמ'** אמר רב שמאל ולילה אין מטמאין בבית הבליעה זר וסכין מטמאין בבית הבליעה מאי שנא [ג]שמאל דאית ליה הכשירה ביוה"כ ולילה אית ליה הכשירה באיברים ופדרים זר נמי אית ליה הכשירה בשחיטה [ג]שחיטה לאו עבודה היא ולא [ד]והא"ר [א] זירא [ג]שחיטת פרה בזר פסולה [ה]ומחוי רב עלה אלעזר וחוקה שאני פרה [ו]דקדשי בדק הבית היא ולא כל דכן הוא קדשי בדק הבית [ב] בעו כהונה קדשי מזבח מיבעיא אמר רב שישא בריה דרב אידי מידי דהוה אמראות נגעים דלאו עבודה היא ובעיא כהונה ונילף מבמה מבמה [ג] לא יליף ולא והתניא [ז]מנין ליוצא שאם עלה לא ירד שהרי יוצא כשר בבמה תנא [1]אזאת תורת העולה [ד] סמיך ליה ורבי יוחנן אמר זר אין מטמא אבית הבליעה סכין מטמא אבית הבליעה תנן כל הפסולין שמלקו מליקתן פסולה [ה] בשלמא לר' יוחנן כל לאיתויי זר אלא לרב כל לאיתויי מאי לאו [ו] לאיתויי שמאל ולילה בהדיא קתני תני והדר מפרש תא שמע זה הכלל כל שהיה פסולו בקודש אינו מטמא בגדים אבית הבליעה בשלמא לרבי יוחנן כל לאיתויי זר אלא לרב לאיתויי מאי

תורין שלא הגיע זמנן ובני יונה שעבר זמנן. אינן ראויין לקרבן והוו להו כמליקת חולין דתניא בהכל שוחטין (חולין דף כב.) תורין גדולים ולא קטנים בני יונה קטנים ולא גדולים דלא איפשטיט קרא וכתב [ז] מן היונה ומן בני התורים ואימתי תורין כשירין משיזהיבו ואימתי בני יונה פסולין משיצהיבו נוצה מוזהבת שסביב הצואר: **שנסמית עינה.** דה"ל מחוסר אבר ח) והקריבהו נא לפחתך וכי אמרינן ט) אין תמות וזכרות בעופות לענין דוקין שבעין הוא דקאמרינן [ח]: **שפסולה בקדש.** שבאה לעזרה בהכשרה ונפסלה: **גמ' שמאל ולילה.** מלק בשמאל או בלילה: **זר.** והוא הדין לאונן וערל וכל הפסולין י): **ביום הכפורים.** כ) נטל את המחתה בימינו ואת הכף בשמאלו ולילה נמי [ט] מאי שנא דאשכחן ליה הכשירה לכתחילה באיברים ופדרים: **אלעזר.** כתיב ל) בשחיטתה וכתיב חוקה לעכב: **דקדשי בדק הבית היא.** ועל כרחך אין עבודות שלה חשובות עבודה: **ונילף מבמה.** שהזר כשר בה למלוק עופות לכתחילה דאין כיהון בבמה כדתנן בפ' בתרא (לקמן דף קיג.) וכיון דאשכחן ליה הכשירה לכתחילה בעלמא יטהר כאן מידי נבילה: **מבמה לא ילפינן.** במקדש דבמה כחול היא לגבי מקדש: **ורבי יוחנן אמר מלק זר אינו מטמא בבית הבליעה.** דילפינן מבמה: **סכין מטמא.** דלא מליקה ולא שחיטה היא ודכוותה לא אשכחן הכשירה: מ) **לאיתויי שחיטת קדשים בפנים.** דלא מטמיא דבמתני' לא תנן לה: **כללא דסיפא לאיתויי מליקת חולין בחוץ.** דמטמיא דלא

ושניסמית עינה. היינו שנחטטה דמחוסר אבר וממעטינן לה בפ"ק דקידושין (דף כד:) מדכתיב מן העוף ולא כל העוף פרט לשיבש גפה ולא כמו שפירש בקונטרס משום הקריבהו נא לפחתך וא"ת ל"ל קרא למחוסר אבר הא אפילו לבני נח אסור כדדרשינן לקמן פ' בתרא (דף קטז.) ופ"ק דע"ז (דף ה:) הבא [י] בהמה שחיין ראשי איברים שלה וי"ל דאי לאו דכתיב קרא בישראל הוה מוקמינן קרא דבני נח לישראל ס) ולא לבני נח כדאמר בפ' ד' מיתות (סנהדרין דף נט.) כל מצוה שנאמרה לבני נח ולא נשנית בסיני לישראל נאמרה ולא לבני נח א"נ הוה אמינא דכיון דאיסתרי בעל מום בעופות לישראל טפי מבהמה איסתרי אפי' מחוסר אבר [יא] א"נ הוה מוקמינן מכל החי דכתיב בבני נח דדוקא [יב] בהמה שמלינו שנאסר בה מום לישראל ע): **אמר רב שמאל ולילה כו'.** כולה הך סוגיא כר"ש כדפרישית במתני' ושמאל ולילה דאין מטמאין דאם עלו לא ירדו וזר וסכין דמטמאין (ירדו) [יג] לר"ש דכיון דאירע פסול [קודם שחיטה] [יד] כמו דחנקינהו דמי פ) וירדו דאין פסולן בקודש שלא נתקדש בכלי וכל שפסולו בקודש דלא ירד היינו שאירע פסול משנשחט ונתקדש בקדושת כלי ולא כמו שפי' בקונטרס לקמן בפ' המזבח מקדש (דף פד.) אין פסולו בקודש שאירע פסול קודם ביאתו לעזרה כגון רובע ונרבע דנרבע בעזרה מאי איכא למימר ועוד דשחיטת דרוס ר"ל במעילה [דף ג:] דתרד לר"ש ולאו דוקא [טו] ר"ש רובע ונרבע דה"ה זר במליקה ובקמילה תרד דעל כרחיך [טז] למאי דבעי למימר רבה דשחיטת דרוס תרד לר"ש ושמאל ולילה דאין מטמאין בבית הבליעה ואם עלו לא ירדו טעמא בכל מקום כדמפרש הכא שמאל דאית ליה הכשר' ביום הכפורים ולילה לאיברים ופדרים ורבי יהודה ממעט [יז] לילה אע"ג דאית ליה הכשר' ושמאל [יח] נמי ה"ל [יט] הכשר' וממעט דאין לומר דלא ממעט אלא ג' דברים משום דתלתא מיעוטי כתיבי דהא מלקה זר ובעל מום תרד לר' יהודה וכן שחיטת דרוס וא"ת ומה בין שחיטת דרוס לרבי יהודה לפסח וחטאת שלא לשמו דרוס [כ] נמי כשר בשאר קדשים וי"ל דדרוס דמי לנשחט בחוץ דתרווייהו פסולי מקום ומהאי טעמא היה רוצה לומר רבה לר"ש דתרד וא"ת דהכא משמע דלרב לא הוי פסול זר כפסול שמאל [כא] ובפ"ק דמנחות (דף ו:) משווה להו לענין אם קמץ יחזיר וי"ל דהתם אין תלוי בהכשר דהא מכשר ר' יהודה בן בתירא בכל הפסולין כולן. הגה"ה נ"ל פירוש דכל שפסולו בקודש היינו כל שפסולו כשר בעלמא בקודש דהא לשון זה תנן לקמן בפ' המזבח מקדש (דף פד.) גבי אם עלו לא ירדו והתם נמי מפרש לכל אותם שלא ירדו היכן כשרים בעלמא ולעיל פ"ה (דף נא.) מפרש [כב] להו לן בדם כשר שהרי לן כשר באימורים וכן כולהו ובשמעתא [כג] נמי מפרש מ"ש שמאל דאינו מטמא דאית ליה הכשיר' ביוה"כ ולילה באיברים ופדרים וזר וסכין מטמאין דלית להו הכשיר' בעלמא ור' יוחנן דאמר מליקת זר אין מטמאה משום דאית ליה הכשירא או בשחיטה או בבמה וכן בהמה בעלת מום דלא תרד לר"ע בדוקין שבעין הואיל וכשר בעופות ולרבנן נמי אי משכחת ליה בבהמה הכשירא לא תרד ולרבי שמעון נמי בעי הכשירא בעלמא דהיינו פסולו בקודש ולהכי תנן גבי אתנן וכלאים ירדו דלית להו הכשירא בעלמא והא דר' יהודה בעצמו אומר מפני מה לן בדם כשר שכשר באימורין [ולן] באימורין [שכשר] בבשר לאורויי דשאר עבודות ילפינן מלכתחילה [כד] או מבמה אבל עבודות דם לא ולהכי קאמר ירדו בג' דמכשירן ר"ש דאינו חושש [כה] כיון דמשכח הכשירא בשום מקום אבל עבודות דם שפיר יליף ר' יהודה מעבודות דם אפי' מהכשירן ולהכי שלמעלה שלמטה [כו] שבפנים שבחוץ לא ירד וטריפה ירד [כז] אפי' לר"ש אפי' לר"ע דיליף בהמה מעוף אע"ג דאשכחן הכשירא בעוף טריפה במליקה אם תתרץ התם מצוותו בכך הא ילפינן שמאל לא ירד מהכשר דיוה"כ י"ל דתרתי לא ילפי בהמה מעוף וגם שלא בהכשרו ממצוותו בכך אי נמי לא ילפינן פסול של קודם שחיטה כגון טריפה ממליקה שאינו דוגמתו לא [כח] אירע קודם שחיטה וכמדומה לי שכן פירש לנו רבינו הקדוש נ"ע ולא כמו [כט] שבפנים וא"כ אין מטמאין בגדים אבית הבליעה וגם אם עלו לא ירדו הא [ל] בהא תליא דהא לישנא דכל שפסולו בקודש גבי תרווייהו תנן לה ובריש מעילה [דף ג.] נמי מדמה להו לתרווייהו ושחיטת עוף קדשים בפנים דאמרינן בסמוך אין מטמאין אע"ג דתרד כדמוכח בפרק השוחט והמעלה (לקמן דף קיא.) דפטר ליה אם העלהו אחרי כן בחוץ ואם לא ירדו בפנים היה חייב בחוץ כדאיתא בפ"ב ע) התם [לא] איכא קרא בסמוך למימר אין מטמאין והא דאמרינן בשחיטת דרוס דירדו לרבי יהודה פ"ק דמעילה (דף ג:) אע"ג דאית ליה הכשירא דקדשים קלים ודמים שלמטה למעלה לא ירד אף לר' יהודה מ"מ כיון דשחיטתן חוץ למקומן חשיבי כשוחט חוץ והוו כמאן דחנקינהו דמי ומליקת פסול דקאמר בסמוך אין מטמאה אין [לב] נ"ל כפירש"י שפירש בעל מום שכשר לעבודה ואפילו בבמה כדאשכחן [לג] (דמוכח) לעיל ריש פ"ב (דף טז.) דפריך מה להצד השוה שבהן שכן לא הותרו בבמה אבל מליקת פסול היינו או אונן או טמא או פסול אחר דאיסתרי בעלמא ונשפך דמה מן הצואר דלא ירדו משום דכבר נעשית כל השחיטה כהוגן. ברו"ך: **דאית ליה הכשירה ביוה"כ.** הוה מצי למימר בהולכת אברים אלא כיון דמשכח יוה"כ בעבודה דמעכב כפרה נקטיה: **שחיטה לאו עבודה היא.** פירשתי לעיל בסוף פ"ק (דף יד:) פ): **ונילף מבמה.** פי' כיון דמכשרת לילה אע"ג דאין פסולו בקודש משום דאית ליה הכשירה א"כ זר נמי כיון דאית ליה הכשירה [לד] והוה מצי לשנויי דאתיא כמ"ד (לקמן דף סט.) דאין מנחה ועופות בבמה וברייתא דתניא לקמיה כרבי יוחנן לא קשיא לדידיה דאתיא כמ"ד דיש מנחה ושמא משמע ליה דאי ילפא מבמה ילפינן אפי' מנחה ועופות כיון דאיכא הכשירא מיהא לזר: **וכי תימא מבמה לא יליף והתניא מנין ליוצא כו'.** אע"ג דהך ברייתא כר' יהודה בפ' המזבח מקדש (לקמן דף פד:) מ"מ כיון דר' יהודה דמחמיר יליף מבמה כל שכן ר"ש ומשני זאת תורת העולה סמיך דמרבינן כל דבר שיש לו הכשר אע"ג דלית ליה הכשר אלא בבמה מיהו עבודת הדם לא יליף ר' יהודה [לה] דהא ממעט נשחטה בלילה ויצא דמה וכן שחיטת דרוס: **אלא לרב לאתויי מאי.** וליכא למימר לאתויי חוץ לזמנו וחוץ למקומו ושלא לשמו דלא תני במתניתין דהא מקל וחומר אתו דמליקת לילה לדרבי יהודה תרד אינה מטמאה כל שכן הנך דלא תרד [לו] לר' יהודה דלא מטמו:

עין משפט נר מצוה

יט א ב מיי' פ"ז מהל' פסה"מ הל"ב ופ"ג מהל' איסורי מזבח הלכה א:
ג מיי' פ"א מהל' פרה הל' יא ופ"ד שם הלכה יז:

תורה אור השלם

1. צַו אֶת אַהֲרֹן וְאֶת בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת הָעֹלָה הִוא הָעֹלָה עַל מוֹקְדָה עַל הַמִּזְבֵּחַ כָּל הַלַּיְלָה עַד הַבֹּקֶר וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ תּוּקַד בּוֹ: ויקרא ו, ב

מוסף רש"י

לא היה פסולו בקדש. אלא שאירע לה קודם שהוקדשה ונמלקה מטמא בגדים אבית הבליעה (מעילה ג.) **ולילה כו' באברים ופדרים.** כדכ' על מוקדה על המזבח כל הלילה ויכול להקטירן כל הלילה (פסחים סח:). קרבנות שנזרק דמן ביום, מצותן להעלות כל הלילה (ברכות ב.) **בשחיטה.** כדאמרי' והקריבו בני אהרן את הדם מקבלה ואילך מצות כהונה לימד על השחיטה שכשרה בזר (מנחות ו:): **שחיטה לאו עבודה היא.** מדאתכשרו כל הפסולים (לעיל יד:): **ומחוי רב עלה.** לפרושי טעמא למלתא, מ"ט פסולה: **אלעזר וחוקה.** דכ' בשחיטתה ונתתם אותה אל אלעזר הכהן ושחט, וכתיב בה בפרה חוקה, וכל היכא דכתיב חוקה עכובא (לעיל יד:) **דקדשי בד"ה היא.** כלומר אין בה קדושת המזבח אלא קדושת דמים בעלמא, שהרי שחיטתה בהר המשחה, הלכך אין לך עבודות נחלקות בה וכל העבודות שוות בה (יומא מב.). דטעמא דשחיטתה פסולה בזר לאו משום דעבודה היא, דהא קדשי בד"ה היא דלא שייכא בהו עבודה, אלא גזה"כ היא דזר פסול בה: **אמר רב שישא כו'.** לעולם לאו עבודה היא והאי דבעיא כהן גבי פרה אדומה גזה"כ היא (מנחות ו:) **אמראות נגעים.** דכ' והובא אל אהרן הכהן (יומא מב.) **מנין ליוצא.** מאימורי חטאת ועולה חוץ לקלעים, שאע"פ שהוא פסול, כדאמרי' בפ' כיצד צולין מהן לא הובא את דמה אם עלה לא ירד (מנחות מח:) **שהרי יוצא כשר בבמה.** שלא היו שם קלעים: **תנא אזאת תורת העולה סמיך ליה.** כדאמר במסכת נדה תורה אחת לכל העולים שאם עלו לא ירדו, והאי דנקט במה אסמכתא בעלמא היא, אבל עיקר טעמא מהתם יליף (שם ו:):

נוסחאות רש"י כת"י

תורין. גדולים כשרים קטנים פסולין: **בני יונה.** קטנים כשרים גדולים פסולין מאימת תורין כשרים משיזהיבו מאימת בני יונה פסולין משיצהיבו כנפיים הזהובות סביב הצואר: **ושיבש גפה.** דמחוסר אבר פסול אף בעופות דהא דקיימא לן אין תמות וזכרות בעופות כגון דוקין שבעין שאין מומן ניכר אבל מחוסר אבר הקריבהו נא לפחתך: **מטמא בבית הבליעה.** דלא אהני מליקה דידהו למידי שאפילו אם עלו ירדו שאין פסולן בקודש וכל שאין פסולן בקודש אמרי' לקמן בפרק המזבח מקדש (דף פד.) אם עלה ירד וכיון שאין מתרת את האיסור לא ממעיט ממשמעו' נבילה וטריפה: **פסולו בקודש.** כגון קדשים הראויין אבל נפסלו בעבודתיהן: **אין מטמאין.** דהא אהני מליקה דידהו דאם עלו לא ירדו ונמצאת מליקה זו מתרת את האיסור דילפי' בברייתא בגמ' מה טריפה שאינה מתרת את האיסור כו': **שמאל ולילה אין מטמאין.** דאם עלו לא ירדו: **זר** [לז] **ומליקת סכין מטמאין.** דאם עלו ירדו: **מ"ט שמאל.** דחשיב ליה מליקה המתרת איסור דאם עלו לא ירדו משום דאשכחן ליה הכשירה ביוה"כ כדתנן (יומא מז.) נטל את המחתה בימינו ואת הכף בשמאלו: **שחיטה לאו עבודה היא.** שאף בחולין היא נוהגת: **ומחוי רב עלה.** למיהב טעמא למילתיה: **אלעזר וחוקה.** אלעזר כתיב בפרשה ושחט אלעזר וכתיב חוקה בענייני' דפרה לעיכובא: **דקדשי בדק הבית היא,** וזה שהזר פוסל בה אינו משום פסול עבודה: **קדשי מזבח מבעיא.** דעיקרא בכהן ואפי' הכי כשרה בזר: **ונילף מבמה.** נימא מליקת זר אם עלתה לא תרד שהרי הזר כשר בבמה דעבודתה בבכורות [לח] ולענין טומאה לא תטמא: **וכי תימא לא יליף.** התנא עבודת פנים מעבודת במה: **שהרי יוצא כשר בבמה.** שהרי בבמת יחיד אף כשרות [לט] על הסלעים כדאשכחן במנוח (שופטים יג): **תנא זאת תורת העולה ריבה סמיך ליה.** עיקר מילתיה דאמר לא ירד לאו משום דכשר בבמה הוא אלא אקרא סמיך דדרשינן התם בפ' המזבח מקדש (דף פד.) תורה אחת לכל העולים שאם עלו לא ירדו דדרשינן התם תורת העולה לרבות וזאת למעט ופרכינן מה ראית לרבות את אלו ולהוציא את אלו מרבה אני את אלו שהיה פסולן בקודש ומוציא אני את אלו שלא היה פסולן בקודש הילכך יוצא פסולו בקודש הוא דהא משבא לקודש נפסל ושמאל ולילה כיון דאשכחן להו הכשירה בעבודת [מ] פנים כפסולו בקודש חשיבי אבל מליקת זר כיון דלא אשכחן לה הכשירה בעבודת פנים לאו פסולו בקודש הוא ומטמא: **ור' יוחנן אמר זר אינו מטמא בבית הבליעה.** הואיל [מא] ואית ליה היכשרא בבמה: **סכין מטמא בבית הבליעה.** [מב] דלא אשכחן ליה היכשרא בכי האי גוונא דדמי לחלדה: **כל לאיתויי זר.** דלא מטמא בבית הבליעה:

מסורת הש"ס

א) מעילה ג., ב) לעיל לד:, ג) [לעיל יד: וש"נ], ד) לעיל יד: ע"ש יומא מב. ע"ש מנחות ו: ע"ש, ה) ע' ירושלמי יומא פ"ג ה"ז ובפ"מ, ו) [יומא מב. וש"נ], ז) לעיל נא. [לקמן סט. פד:] מנחות ו: מח:, ח) מלאכי א ח, ט) קידושין כד:, י) לעיל טו:, כ) יומא מז., ל) במדבר יט ב-ג, מ) שייך לדף שאח"ז, נ) [וע"ע תוס' ע"ז ה: ד"ה מנין], ס) כעי"ז מעילה ב., ע) עי' דף קט., פ) ד"ה הג"ה

גליון הש"ס

תוס' ד"ה ושניסמית כו' ולא לבני נח. עיין חולין דף כג ע"א תד"ה תמות:

שינויי נוסחאות

א] והא"ר זירא אמר רב (שמכ"י). וכ"ה לעיל יד ב: ב] קדשי בדק הבית הויא עבודה כל"ל (ח"נ): ג] ל"ל וכי תימא מבמה (צ"ק): ד] העולה ריבה סמיך ליה (כי"צ): ה] פסולה ואין מטמאין בבית הבליעה (כי"צ): ו] תיבת לאו ליתא בכ"מ (ש"מ): ז] ל"ל ולכתוב (צ"ק): ח] בש"מ נוסף שאין מומן ניכר: ט] נמי אשכחן ליה כו' כל"ל והשאר נמחק (ש"מ): י] מכל החי הבא כל"ל (ש"מ): יא] אבר והוה מוקמינן כו' כל"ל, ותיבת א"נ נמחק. וכן הוא בתוס' קידושין (כד ב) ד"ה ת"ל (צ"ק, ח"נ וע"ש): יב] דוקא בבהמה כל"ל (ש"מ): יג] ל"ל דידרו (צ"ק): יד] ל"ל בשחיטה (ש"מ). נ"א במליקה (כי"ב): טו] דוקא נקט ר"ש (ש"מ): טז] דע"כ לאו דוקא למאי כל"ל (שמכ"י). וגי' ל"ק דע"כ צריך לומר הכי למאי: יז] דממעט (באה"מ): יח] ל"ל שמאל בלי וא"ו (באה"מ): יט] הוה ממעט דאין כל"ל (צ"ק): כ] ל"ל דדרוס (צ"ק): כא] שמאל ולילה כל"ל (שמכ"י): כב] ל"ל נמי מפרש (צ"ק): כג] ובשמעתין (ש"מ): כד] ל"ל לכתחילה מהדדי או מבמה (צ"ק). ועי' בהג"מ. נ"א לכתחילה מבמה (ב"ש): כה] חושש הא דמשכח כל"ל (צ"ק). ובח"נ מפ' עפ"י גי' שלנו ע"ש: כו] למטה שבפנים בחוץ כל"ל (גליון): כז] דירד (צ"ק): כח] ל"ל שלא (ש"מ): כט] ר"ל ולא כמו שפי' התוס' בפנים (ח"נ וע"ש). והל"ק גר' ולא כמותו בפנים. ופי' שלא מלינו כמותו כשר בפנים: ל] גי' ל"ק הא: לא] ל"ל הכא איכא וכו' דאין מטמאין (צ"ק): לב] ל"ל אין נ"ל פרש"י (ש"מ). ועי' רש"י סט א בנוס' כת"י ד"ה מלקה פסול. וע' בה"ו, ל"ק ומ"ך: לג] ל"ל כדמוכח. ותיבת כדאשכחן נמחק (ש"מ): לד] הכשירא תתכשר כל"ל (ב"ש): לה] ר' יהודה מבמה דהא כל"ל (ש"מ): לו] נ"א ירדו (באה"מ): לז] נ"א מליקת זר וסכין (כי"י): לח] לכא' ל"ע דהרי בבמת יחיד בשעת היתר הבמות כשר בכל אדם ולא בעי בכור ולא היה עבודה בבכורות רק קודם הקמת המשכן (גליון): לט] נ"ל בשדות (ש"מ): מ] נ"א בעבודות אחרות (ש"מ): מא] נ"א הואיל דאשכחן ליה הכשירה בשחיטה (כי"פ): מב] כת"פ נוסף דלא מליקה ולא שחיטה הוא:

שיטה מקובצת

זה הכלל כל שהיה פסולו בקודש כו'. פ"ה בעולמא (לקמן פד.) שאירע פסולו לאחר שהוכשר בעזרה. ולא נראה שהרי מלק בסכין אירע פסולו בעזרה ואפ"ה מטמאין, וכן נמי זר חשיב ליה פסולו בקודש לר' יוחנן בגמרא, וכן שמאל ולילה אי לאו משום דאית ליה הכשר ביוה"כ ובאיברים ופדרים כדמוכח בגמרא. לכך נראה דפסולו בקודש היינו שיש לפסול הכשר במקום אחר בקודש. ומתניתין הכלל לאתויי כר"ש דאית ליה (לקמן פד.) כל שפסולו בקודש אם עלו לא ירדו והכי אמר מלק בלילה אין מטמאין לפי שמתרת את האיסור כדמשמע בגמרא דבהכי תלי טעמא, ואותו טעמא דפסולו בקודש [illegible] [דאם] עלה לא תרד כדתני לקמן, וכן כל סוגיא דגמרא כר"ש איירי. וא"ת אי מתני' כר"ש היכי מיפסלא מלק בסכין, דהא אמר [illegible] בברייתא, וגריס ר"ת מלק כדפי' לעיל. וי"ל דמתניתין רבי היא ובלילה סבר כר"ש וכן בכל הני דפסולן בקודש אם עלו לא ירדו [illegible] סבר לה כרבי יהודה. אבל אין לומר דכולה מתני' אתיא כר"י, דהא קתני לקמן (דף פד.) דלילה תרד והכא קתני דלילה אין מטמא וה[illegible] להכי דלא תרד, דאי תרד אמאי אין מטמאין. וכן משמע בגמרא דטעמא דלילה אין מטמא היינו משום דלא תרד כדאמר בגמרא [illegible] תרד. אלא ודאי צריך לומר דלא אתיא כרבי יהודה: ונילף מבמה. וא"ת והלא איכא מ"ד (לקמן סט.) דאין עוף בבמה, וי"ל דמ"מ [illegible] אי משחיטת בהמה דכשירה בזר בבמה, שחיטה לאו עבודה היא ואפילו במקדש כשירה היא בזר, אבל מליקה הא פסולה היא בזר, [illegible] דבהמה (וזריקה) [דזריקה] בעיא כהונה כמו מליקה ואפ"ה כשירה בבמה בזר: והתניא מנין ליוצא כו'. וא"ת והלא הך ברייתא [illegible] וכבר פירשתי דמתניתין לאו כר"י, וי"ל דמ"מ פריך מכ"ש דתנא דמתניתין מקיל טפי מר"י ולר"י לילה תרד ולתנא דמתני' לא תר[illegible] דמקיל טפי דיליף מבמה: תנא אזאת תורת העולה ריבה סמיך ליה תורה אחת לכל העולין דלא תרדה. כלומר יליף יוצא [illegible]

ויהיה בכלל כל העולים, למיעוט דזאת נעמיד בדבר שפסול בבמה. לכך נראה דה"פ אזאת תורת סמיך תורה אחת לכל העולים, כלומר מרבה אני שפסולו בקודש, הילכך דוקא יוצא חשיב פסולו בקודש משום דנפסל אחר שנכשר בעבודה כדאמר לקמן כלומר אחר שהיתה בה עבודה בהכשר [illegible] ולא הוקדש בשום עבודה בהכשר, ואי משום דאית ליה הכשר בבמה, מבמה לא יליף. והא דנקט לקמן במה כשר בזר כדי נסבא לעיקר טעם הוי כדפי': ור' יוחנן אמר [זר] אינו מטמא. פ"ה הואיל ואית ליה הכשר בבמה. וקשה דא"כ בסמוך דקאמר שלא היה פסולו בקודש לאתויי מאי, לימא לאתויי בעל מום [illegible] דר"י משום דאית ליה הכשר בשחיטה, דבעל מום נמי כשר בשחיטה כדתנן (לעיל דף לב.) כל הפסולים ששחטו שחיטתן כשירה כו', ומימא דשחיטה עבודה היא לגבי האי: תוד"ה אמר רב כו' וא"ת ומה בין שחיטת דרוס כו'. עיין בתוס' לקמן דף פד ע"א [ד"ה וחוץ למקומו וכד"ה פרט [illegible]